

۱۲ فروردین ۱۳۵۸ آغاز استقرار دولت دینی و خشونت علیه مردم

اما مردم به خود آمدند و علیه این مظالم به پا خواستند، برای آزادی، برای جدائی دین و دولت، برای استقرار دموکراسی، برای یک جمهوری مردم سالار، برای فدراتیو و ایرانی بدون ظلم به ملیتها و دگرباشان و همه عقاید و اندیشه ها!

اطلاعیه مشترک :

۱۲ فروردین ۱۳۵۸ آغاز استقرار دولت دینی و خشونت علیه مردم!

در تاریخ ایران، مردم ما چنین تجربه ای را نداشتند که یک نظام سیاسی به رأی گیری گذاشته شود و آن هم تا این اندازه تحقیر آمیز که به یک نوع نظام سیاسی رأی دهند: "جمهوری اسلامی آری یا نه؟!"

حقارتی کم نظیر برای مردمانی که البته در تاریخ گذشته خود جز در مقاطعی کوتاه رنگ آزادی به خود ندیده بودند. مردمی که در دوران پادشاهان پهلوی، با دموکراسی زندگی نکرده بود و زیستن در آزادی‌های اجتماعی را تجربه نداشت. در آن مقطع تنها مردم دلیر کردستان و چند سازمان سیاسی دیگر در این رفراندوم شرکت نکردند. ۵۰ سال دیکتاتوری پادشاهان کودتا، پی آمدی جز ناآگاهی سیاسی و ساز و کاری فریبکارانه از استبداد پادشاهی بدنبال نداشت، سرانجام چنین سیاستهای قدرت طلبانه ای نه بستری از فضای سیاسی مشارکت مردمی به همراه داشت، و نه به مردم به عنوان بانیان سیاست در سرنوشت خویش اهمیت می داد.

جمهوری اسلامی نتیجه سیاستهای غلط خاندان پهلوی، وابستگی شدید آنها به دول خارجی و تلاش سرسختانه ای برای تحمیل توده های مردم و تضعیف مداوم نیروهای آگاه بود.

در ۱۲ فروردین سال ۱۳۵۸ نظامی ایدئولوژیک در ایران شکل گرفت که حاصل آن تا امروز بیش از هزاران هزار کشته و مفقود، بیشمار زندانیان سیاسی، اعدام‌ها و ترورهای روشنفکران و اندیشمندان، تا قربانیان جنگ و مفقودالاثرها، مهاجرت میلیونها خانواده و آوارگی میلیونها انسان در خارج از کشور بوده است.

۱۲ فروردین تلاش بزرگ عقب مانده ترین لایه های اجتماعی، علیه گونه ای مدرنیزاسیون وارداتی بود، که در خود شکاف طبقاتی را در جامعه عمیق تر کرده بود و فاصله های اجتماعی را گسترش داده بود و فرهنگی ناموزون و بی ریشه در جامعه ایجاد شده بود. سیاستهایی که در یک سوی آن زندگی لوکس برجسته در ظواهر را ترویج می کرد، و بخش دیگری باز مانده از مدرنیته، رستگاری را در تقسیم ثروت شعار می داد. تلاش آخوندهای شیعه تصاحب قدرت دولتی بود، تلاشی که سالها به انتظارش نشسته بودند و سفره ای که بدینوسیله پهن شد تا فقر را بین مردم تقسیم کنند و ثروت را بین خود!

رأی به جمهوری اسلامی نا آگاهی ایرانیان به حقوق خود بود، به آنچه حقوق بشر بود، علیه حقوق زنان بود و همچنین علیه حقوق همه کسانی بود که مسلک دیگری داشتند، به کسانی که مانند آنان نمی اندیشیدند، پس رفتی ناباورانه به قعر سیاهی، به سوی پلیدی!

اما مردم به خود آمدند و علیه این مظالم به پا خواستند، برای آزادی، برای جدائی دین و دولت، برای استقرار دموکراسی، برای یک جمهوری مردم سالار، برای فدراتیو و ایرانی بدون ظلم به ملیتها و دگرباشان و همه عقاید و اندیشه ها!

امروز در ایران اما گشایش سیاسی دیگری در پیش است، در اساس با کیفیت دیگری، این بار مردم با شعار زن، زندگی، آزادی به میدان آمده اند، تا نقد کنند، ستم به نیمی از جامعه یعنی زنان و بر آزادیهای انسانی و اجتماعی تأکید کنند، آمده اند تا ریشه‌های ظلم و ستم را بسوزانند، تا خود سرنوشتشان را بدست گیرند و آینده را برای خود و آینده گان رقم زنند.

ما براین باوریم در این مقطع حساس سیاسی برای جلوگیری از تکرار اشتباهات و تأثیرات مخرب کمبودهای انقلاب ۵۷ ایجاد یک ائتلاف سراسری و متکثر از همه نیروها، جریانات و احزاب جمهوری خواه، ضروری است.

مرکز همکاری احزاب کردستان ایران

کنگره ملیتهای ایران فدرال

شورای دموکراسی خواهان ایران

همبستگی برای آزادی و برابری در ایران

